

Şah Beyitler14

– M.Nihat Malkoç · 22 Temmuz 2019

PİŞMANLIK

Bu dünya meydanında diri, ölüden pişman
Büyük küçükten aciz, ayna surete düşman

ARAFTA

Yerle gök arasında, arafta kaldı gönül
İntizardaki yârden, beddua aldı gönül

GURBETTEN SILAYA

Melâl çöker ruhuma, yakar gurbet ocağı
Köz köz olmuş yarama, derman sıla kucağı

BÎTARAF

Ömür sayılı zaman, bir mum misali erir
Taraf tutmaz aynalar, çirkini de gösterir

SOKAK YETİMLERİ

Şehrin aynalarına bir yetim suret düşer
Kaldırım emzirirken, görmezden gelir beşer

AYDIN

Hep tartmakla meşguldür, en büyük kantar aydın!
Beğenmediklerini kalemle yontar aydın!

BİZE NE OLDU?

Bütün renkler kirlendi, bize ne oldu gülüm!
Basiretler körlendi, bize ne oldu gülüm!

İNANANLAR VAZGEÇMEZ

Menzili hedefleyen, iyi kötü yol seçmez
Sonuna kadar yürür, inananlar vazgeçmez

SINIRLAR

Sevmeye de ölçü koy, her şeyin çoğu zarar!
Sınırlarda gezinmez, akıl ortayı arar

M. NİHAT MALKOÇ